

2005. március 10., csütörtök

27. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság nem hoz konkrét pénzügyi intézkedéseket a terjesztési csatornák megszervezésének tekintetében, és a termelés, feldolgozás és forgalmazás strukturálását illetően pénzügyi támogatást is magába foglaló támogatást kér;

28. ismételten felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy az európai biogazdálkodás határozott segítségre szorul termékeinek kereskedelmi forgalomba bocsátása és terjesztése során; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen ebben a tárgyban konkrétabb javaslatokat, figyelembe véve, hogy

- a) szembe kell nézni a biotermékek magas árának jelenlegi problémájával,
- b) ösztönözni kell a kínálatnak a biotermékekre koncentrálódását,
- c) a szövetségekbe tömörülés és az ökológiai gazdálkodók szervezeteinek létrehozása a közös terjesztési hálózatok révén alapvető szerepet játszhat a forgalmazás megkönnyítésében,
- d) a biogazdálkodás alapvető sajátosságai folytán egy kiterjedt, inkább a hosszú terjesztési láncnak kedvező, következképpen (a feldolgozás, tartósítás, szállítás miatt) környezetvédelmi többletkiadásokhoz vezető piac megszervezése nem a legmegfelelőbb rendszer; éppen ezért helyénvalóbb lenne a rövidebb terjesztési útvonalak választására ösztönözni a piac szereplőit, mert ezek az útvonalak kétségkívül jobb terjesztést, kifizethetőbb árakat eredményeznének, és használatuk során könnyebb lenne az élelmiszerek nyomon követése és ellenőrzése is;

*

* * *

29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2005)0073

A 4. Nőügyi Világkonferencia cselekvési platformjának (Peking + 10) nyomon követése

Az Európai Parlament állásfoglalása a 4. Nőügyi Világkonferencia cselekvési platformjának (Peking + 10) nyomon követéséről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nemzetközi nőnap 2005. március 8-i megünneplésére,
- tekintettel a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló 1965. december 21-i nemzetközi egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni 1984. december 10-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a „Cselekvés az esélyegyenlőségért, a fejlődésért és a békéért” elnevezésű 4. Nőügyi Világkonferencia által 1995. szeptember 15-én Pekingben elfogadott pekingi nyilatkozatra és cselekvési platformra,
- tekintettel a fenti konferenciáról szóló 1995. június 15-i⁽¹⁾ és 1995. szeptember 21-i⁽²⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a kairói nemzetközi népesedési és fejlődési konferencia nyomon követéséről szóló 1996. július 4-i állásfoglalására⁽³⁾;

⁽¹⁾ HL C 166., 1995.7.3., 92. o.

⁽²⁾ HL C 269., 1995.10.16., 146. o.

⁽³⁾ HL C 211., 1996.7.22., 31. o.

2005. március 10., csütörtök

- tekintettel a döntéshozatalban a nők és férfiak kiegyensúlyozott részvételéről szóló 1996. december 2-i tanácsi állásfoglalásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a nők és férfiak esélyegyenlőségének a Közösség valamennyi politikájába való beépítéséről és az esélyegyenlőség általános érvényesítéséről szóló bizottsági közlemény tárgyában elfogadott 1997. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a nőkereskedelem elleni küzdelem tárgyában hozandó további intézkedésekről szóló bizottsági közleményről elfogadott 2000. május 19-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a gyermekek, fiatalok és nők elleni erőszak leküzdésére irányuló megelőző intézkedésekről szóló közösségi cselekvési programok (DAPHNE I: 2000–2003, illetve DAPHNE II: 2004–2008) elfogadásáról szóló 1999. november 17-i ⁽⁵⁾ és 2004. március 9-i ⁽⁶⁾ álláspontjaira,
 - tekintettel a nők és a férfiak egyenlő értékű munkájának egyenlő díjazásáról szóló 2001. szeptember 20-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, és a nőknek az Európai Unió szociális partnerei közötti képviseléről szóló 2002. szeptember 25-i ⁽⁸⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a szakmai, a családi és a magánélet összeegyeztetéséről szóló 2004. március 9-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 2005. március 4-én tartott 49. ülésének döntéseire,
 - tekintettel a 2005. március 6-án, Isztambulban a nemzetközi nőnappal összefüggésben tartott tüntetés során történt súlyos eseményekre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel annak ellenére, hogy a nők az Európai Unió népességének és választóinak több mint felét teszik ki, továbbra is alulreprezentáltak a gazdasági, társadalmi és politikai döntéshozatali szervekben az Unióban; és mivel különösen egyes tagállamokban a parlamenti képviselőnők aránya a 15,6%-os nemzetközi átlag alatt van,
- B. mivel a nők jogait továbbra is a világ számos részén megsértik, annak ellenére, hogy azok szerves, elidegeníthetetlen és oszthatatlan részei az egyetemes emberi jogoknak, és mivel a jogsértések különösen megdöbbentőek a háború sújtotta területeken, ahol a nők nemi erőszak, a kényszerterhesség és a szexuális kizsákmányolás áldozataivá válnak,
- C. mivel nem csökkent a szexuális kizsákmányolás, és becslések szerint évente a harmadik országokból származó nők és gyermekek százai és ezrei esnek áldozatul az emberkereskedelemnek az Európai Unióban,
- D. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemi szervek csonkítása, amely az EU országokban sem ismeretlen, továbbra is elterjedt gyakorlat az egész világon (az Egészségügyi Világszervezet szerint évente kétfélmillió nő válik e gyakorlat áldozatává),
- E. mivel a nők hatalmi egyenjogúsága lényeges tényező a szegénység felszámolásában és szükséges előfeltétele a lisszaboni stratégiában foglalt célok, illetve a női munkaerő 2010-re megvalósítandó 60%-os arányára vonatkozó cél elérésének,
- F. mivel az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés és a nők gazdasági függetlensége létfontosságú az esélyegyenlőség biztosításához a társadalom egészében;

⁽¹⁾ HL L 319., 1996.12.10., 11. o.⁽²⁾ HL C 304., 1997.10.6., 50. o.⁽³⁾ HL C 59., 2001.2.23., 307. o.⁽⁴⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.⁽⁵⁾ HL C 189., 2000.7.7., 69. o.⁽⁶⁾ HL C 102. E, 2004.4.28., 159. o.⁽⁷⁾ HL C 77. E, 2002.3.28., 134. o.⁽⁸⁾ HL C 273. E, 2003.11.14., 169. o.⁽⁹⁾ HL C 102. E, 2004.4.28., 492. o.

2005. március 10., csütörtök

- G. mivel magánélet és a munka egyensúlyának fenntartását segítő intézkedések előfeltételei a nemek egyenlőségének a foglalkoztatásban és a társadalomban, összhangban a barcelonai és a lisszaboni csúcserőkezlet következtetéseivel,
- H. mivel különös figyelmet kell fordítani a kisebbségi csoportokból származó nőkre,
- I. mivel aktívan támogatni kell az Unióban az ENSZ 2005-ös nemzetközi mikrohitel-évé, amelynek számos nő haszonélvezője,
- J. mivel az európai munkanélküliség növekedése miatt szükséges olyan egyedi intézkedések ösztönzése, amelyek elősegítik, hogy a munkanélküliség által elsőként sújtott nők könnyebben vállalhassanak munkát szakértelmet igénylő állásokban, és mivel annak ellenére, hogy a nők gyakran képzettebbek mint a férfiak, még mindig nincsenek abban a helyzetben, hogy éljenek ezen képzésből fakadó előnyükkel,
- K. mivel a férfiak és a nők díjazása közötti eltérés Európában átlagosan még mindig 16% és 33% között van, és mivel nem történt valódi előrelépés az egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás elvének végrehajtása területén, amelyet 30 éve vezetett be a férfiak és nők egyenlő díjazásáról szóló 75/117/EGK irányelv⁽¹⁾, és mivel a férfiak 6,6%-ához képest a nők 30%-ának van részmunkaidős állása, amelyre a megfizethető gyermekgondozási létesítmények hiánya kényszeríti őket,
- L. mivel a tapasztalatok szerint ha maradéktalanul figyelembe kívánják venni a nők érdekeit a társadalomban, az intézményi szervek választott tagjai legalább egyharmadának nőnek kell lennie, és mivel a paritásos demokrácia elérendő célkitűzése 50%, és ez az elv egyes tagállamokban egyaránt elfogadott a pártok szintjén, illetve helyi, nemzeti és európai szinten; mivel továbbra is hiányzik a paritásos demokráciára vonatkozó egyértelmű uniós politika,
- M. mivel a nők milliói számára továbbra sem áll rendelkezésre az egészségükre vonatkozó tájékoztatás és oktatás, és nem jutnak hozzá a szükséges egészségügyi kezeléshez, illetve fogamzásgátláshoz és arról nem kapnak tájékoztatást; és mivel különösen a nemi úton terjedő fertőzések – mint a HIV/AIDS – tárgyában egy világbanki jelentés a közelmúltban 201 millióra becsülte a fogamzásgátláshoz nem jutó nők számát, ami 23 millió nem kívánt terhességhez és 1,4 millió gyermek halálához vezetett,
- N. mivel az 1995-ös cselekvési platform kifejezetten megnevezi a szexuális önrendelkezést és felelősséget, az egyén sérthetlenségének teljes mértékű tiszteletben tartását és az egyenlőséget a nemi kapcsolatok és a gyermekvállalás kérdésében,
- O. üdvözli a luxemburgi elnökség és a Bizottság szerepét az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 49. ülésén zajló tárgyalások előkészítésében és lefolytatásában,
1. üdvözli az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 49. ülésén elfogadott nyilatkozatot, amely megerősíti az 1995-ben Pekingben elfogadott nyilatkozatot és cselekvési platformot;
 2. határozottan elítéli a 2005. március 6-án a nemzetközi nőnap alkalmából tartott tüntetés során Isztambulban a török rendőrség által tanúsított brutalitást, és kéri a Bizottságot, hogy készítsen teljes körű jelentést a történekről a Parlament számára;
 3. felszólítja mindazon ENSZ tagállamokat, akik ezt még nem tették meg, hogy ratifikálják a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményt;
 4. emlékeztet arra, hogy a nők emberi jogai az egyetemes emberi jogok elidegeníthetetlen, szerves és oszthatatlan részét képezik, és kijelenti, hogy a nők jogainak előmozdítása és védelme alapvető előfeltétele a valódi demokrácia kiépítésének, és hogy minden lehetséges eszközt meg kell ragadni a nők emberi jogai megsértésének, köztük az Unió területén zajló jogsértések megelőzésére;
 5. kéri a tagállamokat, hogy fogadjanak el jogszabályokat, illetve hajtsák végre hatályos jogszabályukat annak érdekében, hogy megakadályozzák a női nemi szervek csonkítását, és nyújtsanak segítséget az érintett harmadik országoknak az e gyakorlat eltörlését szolgáló programok beindításában a helyi nem kormányzati szervezetekkel együtt;

(¹) HL L 45., 1975.2.19., 19. o.

2005. március 10., csütörtök

6. felszólítja azon tagállamokat, amelyekről köztudott, hogy ott az érintettek bejegyzése nélkül végeznek sterilizálást, hogy hangolják össze a bűnüldözés terén tett erőfeszítéseiket és vessenek véget ennek a gyakorlatnak;
7. elítéli a kényszerházasságokat, és felhívja a tagállamokat és koordinálóként az Európai Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges lépést az elkövetők megbüntetésére, még akkor is, ha a kényszerházasságot uniós lakosok az Unió területén kívül kötik;
8. hangsúlyozza, hogy a nők helyzete az EU-ban nem javult lényegesen 1995 óta, az olyan hatályos jogszabályok végrehajtása ellenére sem, mint 75/117/EGK irányelv⁽¹⁾, illetve az egyenlő bánásmód elvének a munkavállalással és szakképzéssel kapcsolatos alkalmazásáról szóló 76/207/EGK irányelv⁽²⁾; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az új tagállamokban a nők korlátlanul élvezhessék a nők jogairól szóló közösségi jogszabályokban foglalt jogokat, és egy európai szintű, e jogszabályokkal kapcsolatos kampányt javasol, hogy a nők jobban tudatában legyenek saját jogaiknak;
9. üdvözli a Bizottságnak a nők és a férfiak számára a foglalkoztatás és munkavállalás területén biztosított esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott változat) vonatkozó javaslatát (COM(2004)0279), mint fontos előrelépést a nemek közötti esélyegyenlőség területén a biztonság és átláthatóság irányában;
10. üdvözli a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK irányelv⁽³⁾ elfogadását, és az irányelvet fontos eszköznek tekinti a nemek közötti esélyegyenlőség biztosítására; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a továbbra sem történt elégséges előrelépés a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetés teljes körű megszüntetése irányában a prémiumok és juttatások meghatározásánál a biztosítások és ahhoz kapcsolódó pénzügyi tevékenységek területén;
11. elismeri, hogy született néhány pozitív intézkedés a nők elleni erőszakkal kapcsolatban; hangsúlyozza azonban az egyértelmű politikai elkötelezettség hiányát a nők ellen családon belül elkövetett erőszakkal, a szexturizmussal és a nőkereskedelemmel szembeni fellépésben és azok megszüntetésében, beleértve az olyan jogalkotási intézkedéseket, mint az áldozatok menedékjoga;
12. ezért felszólítja a Bizottságot, hogy nyilvánítsa a 2006-os évet a nők elleni erőszak európai évének, valamint ösztönzi arra, hogy a nőkkel szembeni erőszak elleni évvel kapcsolatos minden esemény, program és projekt előkészítésébe vonja be Romániát, Bulgáriát, Törökországot és a szomszédos országokat;
13. elismeri, hogy az elmúlt évtizedben az EU-ban jelentősen javult a nők egészsége, bár továbbra is még számos tényező van, amely akadályozza az egészséggel kapcsolatban a nemek közötti esélyegyenlőséget; kéri ezért, hogy a nők egészségével kapcsolatban különböző mintákat vegyenek számításba az európai programok elfogadásakor, és fordítsanak kiemelt figyelmet a reprodukív egészségre;
14. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy figyelembe véve az ENSZ Milleniumi Fejlesztési Céljait tulajdonítsanak kiemelt jelentőséget a nemekkel kapcsolatos kérdéseknek az ENSZ világkonferenciákon, így például a Kairo + 10 csúcstalálkozón és az ENSZ 2005-ös társadalmi fejlődéssel foglalkozó csúcstalálkozásán;
15. emlékeztet arra, hogy az általános és a szakmai képzés alapvető jelentőséggel bír a férfiak és a nők közötti esélyegyenlőség megvalósítása terén, és hangsúlyozza az élethosszig történő tanulás és a szakmai továbbképzés szükségességét, annak érdekében, hogy a nők egyenlő eséllyel vállalhassanak munkát szakértelmet igénylő állásokban és a szakmai élet minden szintjén; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy a világon élő 860 milliónyi írástudatlan ember kétharmada nő;
16. felszólítja a Tanácsot, hogy a Bizottság javaslata alapján a nőket érintő szegénységgel kapcsolatban bocsásson ki nemek szerinti mutatókat annak érdekében, hogy összehangoltabb politikát folytathasson a szociális védelem területén, és hogy gondoskodjon arról, hogy az Unió fejlesztési politikáiban kiemelt helyet szenteljenek a nőket érintő szegénység leküzdésének;
17. ismételten hangsúlyozza, hogy a nők az EU és tagállamainak békítő, békefenntartó, konfliktus-megelőző és katasztrófasegélyezési műveleteiben, köztük a tényfeltáró és megfigyelő küldöttségekben részt vevő személyzetének legalább 40%-át kell, hogy kitegyék;

⁽¹⁾ HL L 45., 1975.2.19., 19. o.

⁽²⁾ HL L 39., 1976.2.14., 40. o.

⁽³⁾ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

2005. március 10., csütörtök

18. emlékeztet az egyének véleménynyilvánítási szabadságának fontosságára, de hangsúlyozza a média, a reklám és az Internet szerepét az értékek és a nemi sztereotípiák létrehozásában; üdvözli ezért a felhasználókkal és a szabályozó hatóságokkal azok szerepéről folytatott vitát azzal a céllal, hogy meghatározzák és kialakítsák a megfelelő egyensúlyt a véleménynyilvánítási szabadság és az emberi méltóság között, különös tekintettel a gyermekek által megtekinthető médiára és reklámokra;
19. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy javasoljon intézkedéseket a nők gazdasági, társadalmi és politikai döntéshozatalban való részvételének javítására, és hangsúlyozza a nemi esélyegyenlőség általános érvényesítésének fontosságát az összes európai politika során;
20. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy az Unió költségvetéséből finanszírozott összes program és tevékenység – különösen a strukturális alapok – 2006-tól kezdődően tartalmazzanak a nemek esélyegyenlőségén alapuló költségvetési tervezést;
21. felszólítja a nemzeti és európai szintű politikai pártokat, hogy vizsgálják felül pártjuk szerkezetét és eljárásait, célul tűzve ki a nők részvételét közvetve vagy közvetlenül akadályozó korlátok megszüntetését, valamint hogy fogadjanak el megfelelő stratégiákat a választott közgyűlésekben a nők és a férfiak közötti nagyobb esélyegyenlőség elérése érdekében, beleértve az olyan pozitív intézkedéseket, mint a kvóták;
22. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon egy nyomonkövetési stratégiát a különböző EU elnökségek által meghatározott mutatókra;
23. üdvözli a Törökországban végrehajtott jogi reformokat, de megismétli aggodalmát, hogy a nők továbbra is a becsület nevében elkövetett gyilkosságok és erőszak áldozatai, ezért felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy továbbra is működjenek együtt a török hatóságokkal és kövessék szorosan figyelemmel a nők jogainak helyzetét Törökországban;
24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és az ENSZ főtitkárnak.

P6_TA(2005)0074

Az emberi petesejtkereskedelem

Az Európai Parlament állásfoglalása az emberi petesejtkereskedelemről

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre, és különösen annak 152. cikke (4) bekezdés a) pontjára,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, különösen annak 3. cikkére, amely megállapítja az emberi test és részei hasznoszerzési célú felhasználásának tilalmát,
- tekintettel az emberi szövetek és sejtek adományozására, gyűjtésére, vizsgálatára, feldolgozására, megőrzésére, tárolására és elosztására vonatkozó minőségi és biztonsági előírások megállapításáról szóló 2004. március 31-i 2004/23/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az emberi szerv- és szövetkereskedelem megelőzéséről és ellenőrzéséről szóló 2003. október 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL L 102., 2004.4.7., 48. o.

⁽²⁾ HL C 82. E, 2004.4.1., 580. o.